

प्रथमं तावत् त्वदीयानामस्माकं तस्मात्पञ्चमयितुमर्हसि तावकानामित्यत्र हेतुः हेपितः हेपितामह तव चरणनलिनयुगलध्यानेनैवानुबद्धो हृदये निगडः शृङ्खलायेषाम् स्वर्लिंगविवरणेन निजमूर्तिप्रकटनेन स्वीकृतानाम् केन अनुकंपयाऽनुरंजितं सानुरागं च तदनु विशदं रुचिरं च स्मितं तत्सहितेनावलोकेन तथाऽनुकंपयैव विगलितो मधुरो मुखरसः प्रियवाक्सैवामृतकला तथा च ॥ ४१ ॥ ९ ॥ किंच अस्मदभिप्रायस्त्वया ज्ञायत एव किमत्रास्माभिर्विज्ञापनीयमित्याहुः अथ हे भगवन् तवास्माभिरिह कियान्वाऽर्थविशेषो विज्ञापनीयः स्यादित्यन्वयः यथा हिरण्यरेतसोऽग्नेस्तदंशभूतैर्विस्फुलिगादिभिः प्रकाशो न क्रियते तथा तवास्माभिः कार्यार्थप्रकाशनं न कार्यमित्यर्थः अत्र हेतुगर्भाणि विशेषणानि अखिलजगतामुत्पत्त्यादिषु

अस्माकं तावकानां तवनतानां तततामहतवचरणनलिनयुगलध्यानानुबद्धहृदयनिगडानां स्वर्लिंगविवरणेनात्मसात्कृतानां अनुकंपाऽनुरंजितविशदरुचिरशिशिरस्मितावलोकेन विगलितमधुरमुखरसामृतकलयाचां तस्मात्पमनघार्हसि शमयितुम् ॥ ४१ ॥ ९ ॥ अथ हे भगवंस्तवास्माभिरखिलजगदुत्पत्तिस्थितिलयनिमित्तायमाना दिव्यमायाविनोदस्य सकलजीवनिकायानामंतर्हृदयेषु बहिरपि च ब्रह्मप्रत्यगात्मस्वरूपेण प्रधानरूपेण च यथा देशकालदेहावस्थानविशेषंतदुपादानोपलंभकतयाऽनुभवतः सर्वप्रत्ययसाक्षिण आकाशशरीरस्य साक्षात्परब्रह्मणः परमात्मनः कियानि ह वा अर्थविशेषो विज्ञापनीयः स्यात् विस्फुलिगादिभिरिव हिरण्यरेतसः ॥ ४२ ॥ १० ॥ अतएव स्वयंतदुपकल्पयास्माकं भगवतः परमगुरोस्तव चरणशतपलाशच्छायां विविधवृजिनसंसारपरिश्रमोपशमनीमुपसृतानां वयं यत्कामेनोपसादिताः ॥ ४३ ॥ ११ ॥

निमित्तायमानया दिव्यमायया विनोदो यस्य अतएव सर्वजीवनिकायानामंतर्हृदयेषु ब्रह्मस्वरूपेण प्रत्यगात्मांतर्यामी तद्रूपेण च बहिरपि प्रधानरूपेण देशकालदेहावस्थानविशेषाननुलंघ्यानुभवतः कथं तेषामुपादानतया उपलंभकतया च उपादानस्योपलंभकतयेति वा अतएव सर्वेषां प्रत्ययानां बुद्ध्यादीनामपि साक्षिणः साक्षित्वे हेतुः आकाशवत् अलिप्तं शरीरं स्वरूपं यस्य अलिप्तत्वे हेतुद्वयम् साक्षात्परब्रह्मणो निरुपाधेः परमात्मनः शुद्धसत्त्वमूर्तेश्च ॥ ४२ ॥ १० ॥ अतएव सर्वज्ञत्वादेव वयं यत्कामेन यस्य कार्यस्य कामेनोपसादिताः प्रापितास्तदस्माकं कार्यं स्वयमेवोपकल्पय संपादयेति चरणमेव शतपलाशं कमलं तस्य छायां विविधैर्वृजिनैर्यः संसारपरिश्रमस्तस्योपशमकरीमुपसृतानां प्राप्तानाम् ॥ ४३ ॥ ११ ॥